

Ruben Willaert
restauratie & archeologie

Boldershof

Oostkamp, West-Vlaanderen

2025K220

ARCHEOLOGIENOTA

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

RUBEN WILLAERT NV

8200 SINT-MICHIELS-BRUGGE

TEN BRIELE 14 | BUS 15

AUTEUR:

Wouter Van Goidsenhoven

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2025

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV. Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

INHOUDSTAFEL	1
INLEIDING	2
1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN	3
1.1 Administratieve gegevens	3
1.2 Synthese	5
1.3 Gemotiveerd advies	6
1.4 Programma van Maatregelen	8
1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek	8
1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie	8
1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen	8
1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	9
1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken	10
1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP	11
1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	12
1.4.8 Vondsten	12
1.5 Conclusie	13
BIBLIOGRAFIE	14
BIJLAGE	15

INLEIDING

De initiatiefnemer plant een verkaveling in Oostkamp. De totale oppervlakte van het projectgebied bedraagt ca. 7701 m². In deze nota wordt uitgegaan van een integrale verstering van het terrein.

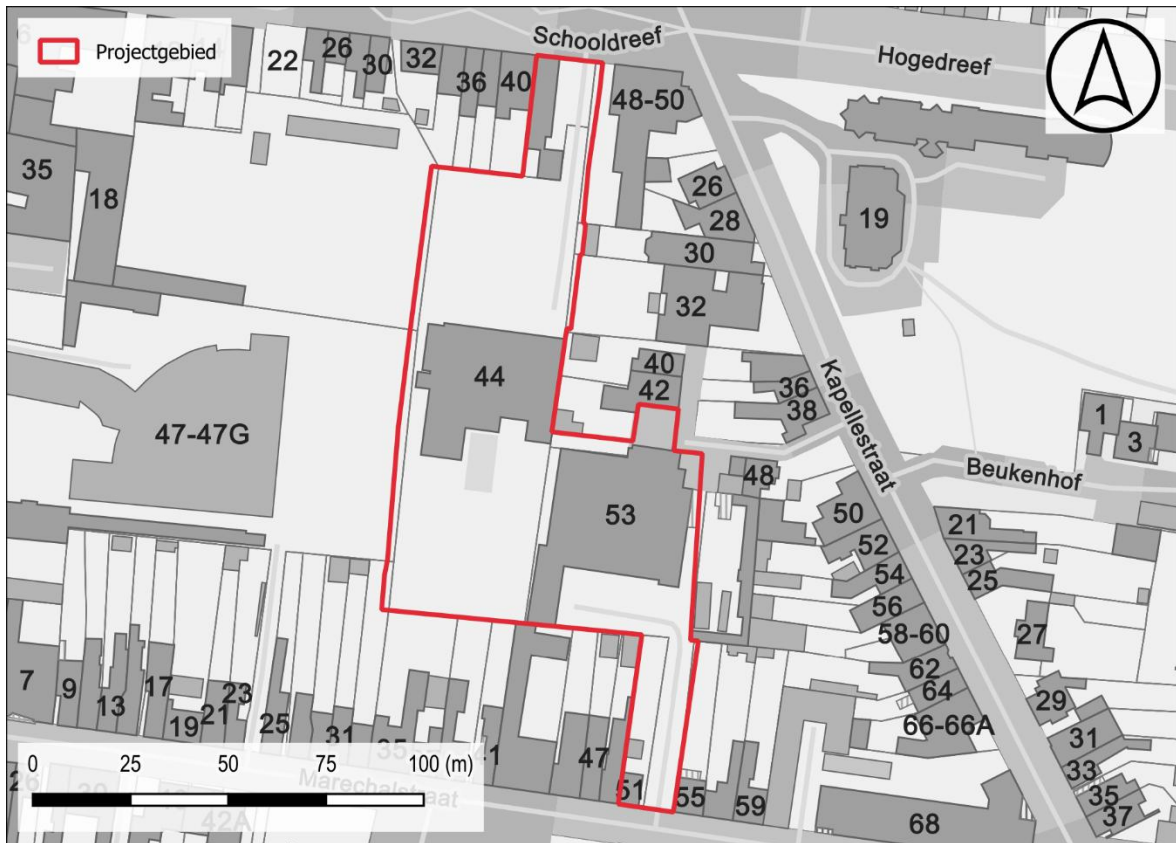
Het projectgebied situeert zich volgens het gewestplan in een zone bestemd als woongebied. Het plangebied situeert zich noch binnen een vastgestelde archeologische zone, noch binnen een archeologische site, noch binnen een gebied waar geen archeologie te verwachten valt. Deze archeologienota wordt opgemaakt omdat de gecombineerde oppervlakte van de geplande bodemingrepen meer dan 1000 m² bedraagt en de gecombineerde oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft meer dan 3000 m² bedraagt.

RUBEN WILLAERT NV is aangesteld om deze archeologienota in de eerste plaats door middel van een bureaustudie en aansluitend landschappelijk bodemonderzoek op te maken met het oog op een advies naar uitgesteld vooronderzoek, werfbegeleiding, of vrijgave van het terrein.

1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1.1 Administratieve gegevens

PROJECTCODE		
ERKENNINGSNUMMER	OE/ERK/ARCHEOLOOG/2015/0069	
<i>BOUNDING GEOMETRY</i>	X ₁ : 70720	Y ₁ : 205186
	X ₂ : 71020	Y ₂ : 205401
KADASTER	Oostkamp Afdeling 1, Sectie I, Nummers 546X3, 540D2, 691A, 529C2, 514N, 527N2, 529D2	
GEOGRAFISCHE INPLANTING	Figuur 1	

Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de realisatie van een verkaveling op een terrein tussen de Schooldreef in het noorden en de Marechalstraat in het zuiden te Oostkamp. Het volledige plangebied heeft een oppervlakte van ca. 7701 m² en wordt ingenomen door meerdere gebouwen en groenzones. De aanwezige infrastructuur wordt in het kader van de geplande ontwikkeling integraal gesloopt, vervolgens wordt de nieuwe verkaveling gerealiseerd. Met betrekking tot het projectgebied werd in het verleden reeds een archeologienota opgemaakt en een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd met ID 24154. Deze archeologienota wordt opgemaakt naar aanleiding van een wijziging van de contouren van het plangebied.

Het onderzoeksgebied is gelegen op een noordelijke uitloper van het Tielts Plateau en wordt in het oosten geflankeerd door de vallei van de Rivierbeek. Een 200-tal meter ten oosten van het onderzoeksgebied ontspringt de>Listebeek die waarschijnlijk een grotendeels antropogene loop heeft. Het terrein helt licht af richting het noorden en het oosten. De Quartairgeologische kaart geeft een profielopbouw weer van eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen tot vroeg-Holoceen die rusten op fluviatiele afzettingen van het Weichseliaan. De bodemkaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied geen informatie weer vanwege de bebouwde toestand. Het sediment bestaat normaliter uit (lemig) zand. De bodemkaart geeft aan dat het eolisch dek in de omgeving plaatselijk dun kan zijn. De omgeving van het projectgebied, gelegen op een hoger gelegen rug nabij een beekvallei zal ongetwijfeld aantrekkelijk geweest zijn voor rondtrekkende jager-verzamelaars. De impact van de aanwezige bebouwing en verharding op de bodem is tot op heden onbekend, mogelijk is het bodemarchief verstoord. Teneinde de bodemopbouw en verstoringsgraad te evalueren werd in 2022 reeds een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Hierbij werd geen bewaarde bodemontwikkeling waargenomen die kan wijzen op betere bewaringsomstandigheden m.b.t. artefactensites. Daarnaast werden geen aanwijzingen vastgesteld die wijzen op een vlakdekkend verstoord bodemarchief. In slechts 1 van de 6 boringen werd een verstoord bodemprofiel waargenomen.

Uit cartografische bronnen kan afgeleid worden dat het terrein zich bevindt aan de periferie van de historische dorpskern van Oostkamp. Op de Ferrariskaart is te zien dat het onderzoeksgebied zich op ca. 300 m ten zuidoosten van de dorpskerk bevindt. Binnen de grenzen van het onderzoeksgebied is geen bebouwing afgebeeld, het terrein is ingekleurd als akkerland. Op het 19e-eeuws kaartmateriaal is te zien dat de bebouwing in de omgeving is toegenomen en het terrein stelselmatig wordt opgenomen in het dorpsweefsel van Oostkamp. Het terrein zelf blijft vrij van bebouwing. Op het oudste luchtbeeld is te zien dat de oostelijke helft van het terrein reeds bebouwd en verhard is. Het westelijke terreindeel is nog grotendeels in gebruik als grasland. Vanaf het luchtbeeld van de jaren '80 is de huidige situatie te herkennen en is geen wezenlijke verandering meer op te merken de voorbije decennia.

In de omgeving van het onderzoeksgebied zijn meerdere archeologische vindplaatsen gekend. Ten noorden van het onderzoeksgebied werd in de jaren '90 een nederzettingsterrein onderzocht uit de volle middeleeuwen. Hierbij werd eveneens het restant van een grafcirkel uit de bronstijd en enkele off-site relicten uit de ijzertijd aangesneden die vermoedelijk wijzen op de aanwezigheid van een nederzetting in nabijheid van het onderzoeksterrein. Tijdens het couperen van sporen werden eveneens enkele fragmenten Romeins aardewerk gerecupereerd. Uit de Romeinse periode konden echter

geen structuren afgeleid worden. De volmiddeleeuwse nederzetting bestond uit een tweeledig omgracht complex met een hoferd en twee bijerven. Hierin werden meerdere overlappende hoofdgebouwen in kaart gebracht evenals enkele kleinere constructies. Ten oosten van het huidige onderzoeksgebied werden bij onderzoek aan de Fabiolalaan restanten aangetroffen van bewoning in de IJzertijd. Daarnaast werden er eveneens sporen aangetroffen uit de vroege middeleeuwen. Het gecombineerd voorkomen van houtskoolrijke sporen en metaalslak verspreid over het terrein wijst mogelijk op lokale productie van ijzer. Bij verschillende onderzoeken in de ruime omgeving werden eveneens lithische artefacten en débitageresten gerecupereerd die wijzen op aanwezigheid in de steentijden. Verder ten zuiden van het onderzoeksgebied, langs de Rivierbeek werden eveneens resten van bewoning uit het neolithicum aangetroffen. Dankzij luchtfotografische prospectie is gebleken dat langs de vallei van de Rivierbeek meerdere grafcircels gelegen zijn. Zeer waarschijnlijk maakte de omgeving deel uit van een vrij grote funeraire ruimte tijdens de bronstijd. De beschikbare gegevens wijzen aldus op een zo goed als doorlopende menselijke aanwezigheid sinds de steentijden.

Concreet dient ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan te worden van een trefkans inzake resten van bewoning, begraving en andere activiteiten in de vorm van bodemsporen. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen niet op gunstige bewaringsomstandigheden m.b.t. artefactenconcentraties.

1.3 Gemotiveerd advies

Uit de gegevens van het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen niet op een vlakdekkend verstoord bodemarchief. Terreinwaarnemingen zijn noodzakelijk.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

Uit de cartografische bronnen blijkt dat het onderzoeksgebied zich aan de periferie van het historische dorpsweefsel van Oostkamp bevindt. Op de Ferrariskaart is te zien dat het terrein vrij is van bebouwing en wordt ingekleurd als akkerland. Op het 19e-eeuwse kaartmateriaal is hierin geen wezenlijke verandering te zien. Bijkomend bronnenonderzoek zal in dit geval niet leiden tot meer inzicht inzake aanwezig archeologisch erfgoed of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien er onzekerheid is over de bodemopbouw, bewaringscondities of verstoringsgraad.

Binnen de grenzen van het onderzoeksgebied is reeds een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd in 2022. Hierbij werden geen gunstige bewaringsomstandigheden m.b.t. artefactensites waargenomen. Tevens zijn geen aanwijzingen voor een vlakdekkend verstoord bodemarchief. Verder onderzoek in functie van bodemsporen kan mogelijk wel nog leiden tot kenniswinst.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals muurresten, funderingen of metalen structuren. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Het uitvoeren van een geofysisch onderzoek wordt in dit geval als weinig zinvol ingeschat.

-verkennd en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel bewaarde vondstenconcentraties in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend archeologisch booronderzoek in een denser grid de eigenlijke artefactenconcentratie gelokaliseerd worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten of een opgraving in functie van een bewaarde artefactensite.

De waarnemingen van het reeds uitgevoerde landschappelijke onderzoek wijzen niet op gunstige bewaringsomstandigheden m.b.t. artefactensites. Het uitvoeren van een archeologisch booronderzoek is niet zinvol.

-veldkartering: een veldkartering bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die regelmatige oppervlaktebewerking kennen. De kartering wordt uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het plangebied is niet in gebruik als akkerland, het uitvoeren van een veldkartering is niet zinvol.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel steekproefsgewijs het terrein archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten van dit vooronderzoek over de aanwezigheid van relevant erfgoed en de impact van de geplande werken hierop.

Ter hoogte van het onderzoeksgebied bestaat de verwachting uit resten van bewoning, begraving of andere activiteiten in de vorm van bodemsporen. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen niet op een vlakdekkend verstoord bodemarchief.

Onderzoek in de ruime omgeving van het projectgebied wijst op quasi doorlopende bewoning sinds het neolithicum. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze vorm van erfgoed is een proefsleuvenonderzoek. Op basis van de waarnemingen kan de aard en bewaringstoestand van eventueel aanwezige relictten geëvalueerd worden en de impact van de geplande werken op het bodemarchief bepaald.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.1 Verslag van Resultaten

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de voorgeschreven onderzoekssequentie werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: na de geplande sloop worden geen fysieke obstakels verwacht waardoor de beschreven onderzoekssequentie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gezien de archeologische verwachting is de beschreven onderzoekssequentie de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om vervolgens de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de impact van de verschillende onderzoeksmethoden op eventueel aanwezig erfgoed is normaliter beperkt, hierdoor blijven aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: gelet op het feit dat de geplande werken een ingreep in de bodem impliceren tot op mogelijk archeologisch relevante diepte moet vooralsnog uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van het proefsleuvenonderzoek is een inschatting maken van eventueel aanwezig erfgoed bestaand uit bodemsporen. Van belang bij het proefsleuvenonderzoek is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten? Hoe verhouden de waarnemingen in de profielputten zich ten opzichte van deze van het landschappelijk bodemonderzoek?

-in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er sprake van lokale verstoring?

-zijn er (nog) bodemsporen aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen?

-op welke diepte bevindt het archeologisch leesbare niveau zich? Is er sprake van meerdere sporenniveaus?

- wat is de bewaringstoestand van de antropogene sporen?
- kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van antropogene sporen?
- wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de archeologische waarnemingen?
- maken de oudere sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?
- kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de oudere sporen tot één of meerdere periodes?
- kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?
- zijn er indicaties die wijzen op de inrichting van een erf of nederzetting?
- zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?
- voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?
- voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:
 - ° wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
 - ° welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
 - ° welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
 - ° zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek en landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Oostkamp. Hieruit kon een trefkans inzake erfgoed in de vorm van bodemsporen afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot archeologisch erfgoed bestaand uit bodemsporen is een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek heeft betrekking op het volledige projectgebied. Het proefsleuvenonderzoek dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met tussenafstand van maximaal 15 m.

Het archeologisch onderzoek kan pas uitgevoerd worden eens de aanwezige infrastructuur is gesloopt en het terrein volledig toegankelijk is voor een graafmachine. Deze sloopwerken mogen niet dieper reiken dan de toplaag van de verharding of aanwezige vloerplaten. Funderingen of andere ondergrondse structuren worden ofwel gesloopt tijdens het proefsleuvenonderzoek onder begeleiding van de aangestelde veldwerkleider of worden verwijderd eens het volledige onderzoekstraject is afgerond.

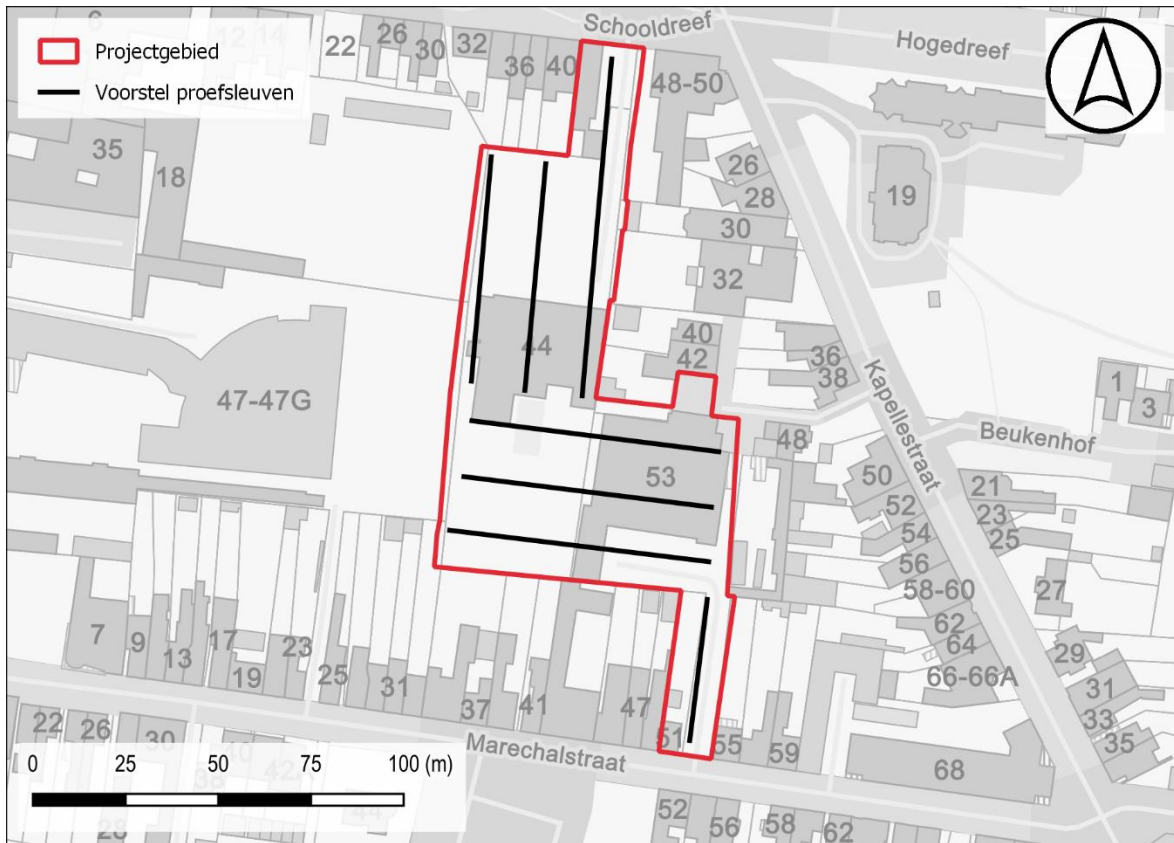
Vóór het onderzoek aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch veldwerk.

De uitvoering van onderzoeksmethoden in functie van artefacten heeft steeds voorrang op onderzoek in functie van sporenarcheologie. Indien een vervolgonderzoek in functie van artefactensites noodzakelijk wordt geacht wordt dit uitgevoerd voor het proefsleuvenonderzoek of worden zones, geselecteerd voor verder steentijdonderzoek, gevrijwaard door de graafmachine of ander werfverkeer.

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

De sleuven worden ingeplant volgens een variabele as in functie van efficiënt grondverzet.

De geplande werken hebben betrekking op oppervlakte van ca. 7701 m². De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

Figuur 2: Voorstel proefsleuven t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt)

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met gladde bak. Deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2 m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau indien het bovenliggende vrij is gemaakt van sporen. Vervolgens wordt de proefsleuf breder gemaakt aan de oppervlakte opdat de graafmachine voldoende ruimte heeft om een nieuwe sleuf aan te leggen op het diepere niveau.

Hoewel voorafgaand een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd dient te worden moet tijdens het proefsleuvenonderzoek eveneens aandacht uitgaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Minimaal wordt één profielkolom per sleuf aangelegd, in een geschrinkt patroon. Ze worden tot minstens 40 cm in het ongeroerd sediment uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het team bestaat minimaal uit:

-een veldwerkleider onder begeleiding van een erkend archeoloog, deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare ervaring met boringen in functie van artefactensites en als leidinggevende bij proefsleuvenonderzoek op zandbodems.

-een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

-een aardkundige, deze aardkundige begeleidt het landschappelijk bodemonderzoek, archeologische booronderzoeken en de bodemkundige waarnemingen tijdens het proefsleuvenonderzoek.

-een materiaaldeskundige m.b.t. artefactensites, deze heeft ervaring inzake het detecteren en evalueren van vindplaatsen bestaand uit een artefactenstrooiing door middel van archeologische boringen. Deze specialist controleert en evalueert de resultaten en de zeefresiduen van elke stap in het onderzoekstraject en staat de erkende archeoloog bij in het nemen van een beslissing om al dan niet over te gaan naar een verkennend en/of waarderend booronderzoek, proefputtenonderzoek of vervolgonderzoek inzake artefactensites.

Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog. Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. In de raamprijs wordt bij voorkeur een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog.

1.4.8 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform de artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de realisatie van een nieuwe verkaveling op een terrein aan de Schooldreef te Oostkamp. Op basis van de gegevens van de bureaustudie en het reeds uitgevoerde landschappelijk bodemonderzoek moet ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed bestaand uit bodemsporen. De meest geschikte manier om de aanwezigheid van dergelijke relictten te evalueren en de impact van de geplande werken hierop in te schatten is een proefsleuvenonderzoek.

BIBLIOGRAFIE

LITERATUUR

Niet van toepassing

KAARTMATERIAAL

Niet van toepassing

DIGITALE BRONNEN

www.geopunt.be

<https://dov.vlaanderen.be>

<https://inventaris.onroerendergoed.be>

<https://cartesius.be>

<https://loket.onroerendergoed.be>

BIJLAGE

FIGURENLIJST

Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	4
Figuur 2: Voorstel proefsleuven t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt).....	11

